

Sygn. akt II W 425/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 marca 2019 roku

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Urszula Sahwin-Kowalczyk

Protokolant: Monika Malanowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 21.09.2018r., 28.11.2018r., 07.03.2019r.

sprawy przeciwko R. T. (1) urodz. (...) w W.

syna A. i G. z d. P.

obwinionego o to, że: w dniu 14 maja 2018 roku w Z. na (...) w kierunku L., kierował samochodem marki V. o nr rej. (...) z prędkością 113 km/h czym przekroczył dopuszczalną prędkość o 43 km/h,

tj. o wykroczenie z art. 92a k.w.

orzeka

I. Uznaje obwinionego R. T. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z tym że przyjmuje iż poruszał się z prędkością w granicach 111-115 km/h i za tak przypisany mu czyn na podstawie art. 92a k.w. wymierza mu karę 300 (trzystu) złotych grzywny.

II. Zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1360, 82 (tysiąc trzysta osiemdziesiąt dwa) złotych i (osiemdziesiąt dwa) grosze w tym kwotę 130 (sto trzydzieści) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt: II W 425/18

UZASADNIENIE

Na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w przedmiotowej sprawie , Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 maja 2018 roku około godziny 19.30 funkcjonariusze Policji: D. J. i M. Ś. zatrzymali do kontroli drogowej w miejscowości Z. na DK (...) skrzyżowanie z ul. (...), pojazd marki V. o nr rejestracyjnym (...) poruszający się z prędkością ok.111-115 km/h , którym kierował obwiniony R. T. (1) . W miejscu zdarzenia dopuszczalna prędkość wynosiła 70 km/h. Prędkość pojazdu obwinionego , w/w funkcjonariusze Policji zmierzili laserowym miernikiem prędkości (...) z odległości 414 m , który posiadał aktualne świadectwo legalizacji pionowej. Za popełnione wykroczenie , funkcjonariusze Policji zaproponowali obwinionemu mandat karny kredytowany w kwocie 400 złotych i 8 punktów karnych .Obwiniony odmówił jego przyjęcia

Przedmiotowy stan faktyczny , Sąd ustalił w oparciu o : zeznania świadka D. J. /k-27-28/, notatkę /k-1/, świadectwa /k-2, 40/,kserokopię notatników służbowych /k-32-39/, opinię /k-51-69/.

Obwiniony R. T. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił , iż w dniu zdarzenia jechał z żoną A. T. oraz małoletnimi dziećmi przez Z. do S. . W Z. zatrzymał się na lewym pasie przed sygnalizacją , albowiem

wyświetliło się światło w kolorze czerwonym . Przed nim stał jeden samochód , a na prawym pasie-dwa. Następnie , gdy na sygnalizatorze wyświetliło się światło w kolorze zielonym , ruszył . Przed nim jechała zielona M.. W momencie , gdy kierowca w/w pojazdu , zauważył funkcjonariuszy Policji , zwolnił i zjechał na prawy pas. Obwiniony również wykonał ten manewr , po czym został zatrzymany do kontroli drogowej. Co prawda nie wie z jaką prędkością się poruszał , jednakże ma wątpliwości , czy pomiar , który funkcjonariusze Policji okazali mu na radarze , dotyczył jego pojazdu , albowiem nie było tam daty , godziny oraz jego identyfikacji . Nadto w chwili pomiaru zjeżdżał z górki w kolumnie pojazdów. Tego dnia natężenie ruchu było duże , a warunki atmosferyczne dobre. Obwiniony dodał także , że jest zawodowym kierowcą i stara się stosować do przepisów ruchu drogowego. Poza tym często jeździ na trasie , na której został zatrzymany , w związku z czym ma świadomość , iż często stoi tam Policja /k-5,27/.

Sąd zważył , co następuje:

Materiał dowodowy zgromadzony w przedmiotowej sprawie dał podstawy do uznania obwinionego R. T. (1) winnym popełnienia zarzucanego mu czynu. Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego , uznając iż są przyjętą przez niego linią obrony. Za jego sprawstwem przemawiają bowiem dowody zebrane w niniejszej sprawie , a zwłaszcza zeznania świadka D. J. oraz opinia biegłego z zakresu techniki samochodowej i rekonstrukcji wypadków drogowych – J. K.. I tak , świadek D. J. zeznał , że nie pamięta szczegółów przedmiotowego zdarzenia , jednakże jak wynika z okazanej mu notatki z k-1 , prędkość pojazdu obwinionego była mierzona laserowym miernikiem prędkości. Kontrola była w Z. na skrzyżowaniu ul. (...) z Jednostką Wojskową. Radiowóz stał na parkingu przed mostem patrząc w kierunku L.. Świadek podał także , że nie jest możliwe , aby namierzył na laserowym mierniku prędkości pojazd obwinionego , a zatrzymał do kontroli inny. Zawsze bowiem celuje w tablicę rejestracyjną pojazdu. Na wyświetlaczu w/w urządzenia wyświetlane są dane tj. prędkość namierzonego pojazdu , godzina oraz odległość z jakiej pomiar został wykonany. W/ w zeznał nadto , że przeszedł specjalistyczne szkolenie z obsługi przedmiotowego miernika prędkości . Nadto , przed jego użyciem zapoznał się z jego instrukcją. Przed wyjazdem na służbę została zaś wykonana jego kalibracja. W jego ocenie , w miejscu pomiaru , nie było żadnych czynników , które mogłyby wpłynąć na nieprawidłowy pomiar. Pomiaru tego dokonał na prostym odcinku , a nie na zakręcie.

Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka , albowiem mają one pokrycie w materiale dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie , a zwłaszcza w kserokopii notatnika służbowego oraz świadectwa ukończenia kursu specjalistycznego.

Za sprawstwem obwinionego przemawia także opinia biegłego z zakresu techniki samochodowej i rekonstrukcji wypadków drogowych – J. K.. Wynika z niej , że materiał dowodowy zgromadzony w przedmiotowej sprawie , pozwala na odtworzenie geometrycznych warunków pomiaru prędkości pojazdu obwinionego w chwili zdarzenia , jednakże rejestracja zapisu jedynie na urządzeniu pomiarowym nie pozwala na identyfikację wyników pomiaru z kontrolowanym pojazdem. Celownik optyczny przyrządu zapewnia możliwość namierzenia jednego pojazdu , rozpoznanie go , jego cech i identyfikację ,po zatrzymaniu przez wykonującego pomiar. Analiza materiału sprawy nie pozwala na stwierdzenie , aby pomiar prędkości samochodu marki V. , wykonany z odległości 414 m dla maksymalnej dla tego urządzenia odległości pomiaru 750 m za pomocą laserowego przyrządu do pomiaru prędkości pojazdów w ruchu drogowym typu (...) w przedmiotowych warunkach drogowych opisanych w aktach sprawy , tj. płaski odcinek drogi o długości około 750 m , mógł zostać wykonany nieprawidłowo. Biegły podał też , że instrukcja obsługi tego przyrządu nie narzuca wyboru sposobu pomiaru. Wybór ten zależy więc od decyzji wykonującego pomiar , jego predyspozycji fizycznych i zdolności (...) w zakresie namierzania celów przez urządzenie optyczne oraz uwarunkowań technicznych miejsca pomiaru. Dokładność pomiaru przyrządem laserowym zależy tylko od prędkości namierzonego pojazdu i zgodnie z danymi fabrycznymi wynosi + _ 2 km/h , co oznacza że w przedmiotowym przypadku prędkość pojazdu obwinionego zawierała się w granicach 111-115 km/h.

Sąd dał wiarę powyższej opinii , albowiem została sporządzona zgodnie z jego wiedzą i doświadczeniem , nadto jest jasna , kompleksowa i nie budzi zastrzeżeń Sądu.

W ocenie Sądu zeznania świadka M. Ś. nic nie wnoszą do sprawy , albowiem w/w nie pamiętał zdarzenia .

Świadek A. T. zeznała , że gdy wraz z mężem jechała samochodem i zjeżdżali z górki , zostali zatrzymani do kontroli drogowej. Wcześniej stali na światłach. Poprzedzał ich jeden pojazd , a na prawym pasie stały – dwa. W/w nie słyszała rozmowy męża z policjantem , bo nie wychodziła z auta. Według niej ,mąż poruszał się z prędkością około 60-70 km/h.

W ocenie Sądu zeznania tego świadka są niewiarygodne , albowiem są one sprzeczne z zeznaniami świadka D. J. oraz opinią biegłego. Świadek jako osoba najbliższa dla obwinionego składa dla niego korzystne zeznania .

Mając na względzie powyższe , należy stwierdzić , że wina obwinionego jest bezsporna oraz że została mu udowodniona w toku przedmiotowego postępowania.

R. T. (2) został obwiniony o to , że : w dniu 14 maja 2018 roku w Z. na (...) w kierunku L., kierował samochodem marki V. o nr rej. (...) z prędkością 113 km/h czym przekroczył dopuszczalną prędkość o 43 km/h,

tj. o wykroczenie z art. 92a k.w.

Przepis art.92 a kw penalizuje niezastosowanie się przez kierującego pojazdem do ograniczenia prędkości określonego ustawą lub znakiem drogowym .

W ocenie Sądu bezspornym w niniejszej sprawie jest , iż obwiniony swoim zachowaniem opisanym w zarzucie naruszył znamiona w/w przepisu, albowiem przekroczył dopuszczalną prędkość określoną znakiem „ B-33 ograniczenie prędkości do 70 km/h „, jadąc prędkością 111-115 km/h i tak też Sąd przyjął w opisie zarzucanego mu czynu.

Z tych też względów , Sąd uznał obwinionego R. T. (1) winnym popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 92 a kw wymierzył mu grzywnę w kwocie 300 złotych.

Przy wymiarze powyższej kary , Sąd jako okoliczności obciążające wziął pod uwagę, stworzenie zagrożenia nie tylko dla innych uczestników ruchu drogowego ,ale własnej rodziny . Jednocześnie Sąd nie znalazł żadnych okoliczności łagodzących w zachowaniu obwinionego.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 119§1 kpw.